

OSIB

Orquestra Simfònica
Illes Balears

ORQUESTRA SIMFÒNICA ILLES BALEARS

10.04.2025 | 20.00 H

AUDITORIUM DE PALMA

N. 9

Baríton

José Antonio López

Director

Pablo Mielgo

L. Bacalov

El cartero (tema)

P. Lieberson

Songs of Love and Sorrow

G. P. Telemann

Obertura burlesca de Quijote, suite

M. Ravel

Don Quichotte à Dulcinée

J. Guridi

Una aventura de Don Quijote

Entrades:

Taquilles Auditorium de Palma

www.simfonicadebalears.com

Govern de les
Illes Balears

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

Agència d'Estratègia Turística

El Corte Inglés

Programa

35'

Il postino (El carter)
Luis Bacalov (1933-2017)

Songs of Love and Sorrow

(Cançons d'amor i dolor)

Peter Lieberman (1946-2011)

Sonets de Pablo Neruda

Núm.1. Sonet XLVI ("De les estrelles que vaig admirar, ...)

Núm.2 Sonet XII ("Plena dona, poma carnal, lluna calenta...")

Núm.3 Sonet LII ("Cantes i al sol i al cel amb el teu cant...")

Núm.4 Sonet LXIX ("Potser no ser és ser sense que tu siguis...")

Núm.5 Sonet LXXXII ("Amor meu, en tancar aquesta porta nocturna...")

20'

Pausa

65'

Obertura burlesca de Quixot, suite TWV 55:G10
Georg Philipp Telemann (1681-1767)

1. Ouverture (Grave-Allegro-Grave)
2. Le Reveille de Quixotte (El despertar del Quixot)
3. Son Attaque des Moulins à Vent (El seu atac als molins de vent)
4. Ses Soupirs amoureux après la Princesse Dulcinée
(Els seus sospirs amorosos després de la princesa Dulcinea)
5. Sanche Panche berné (Sanche Panche enganyat)
6. Le Galope de Roscinante (El Galop de Roscinante)
7. Celui d'Ane de Sanche (El de l'Ane de Sancho)
8. Le Couché de Quixote (El Reclinat del Quixot)

Don Quichotte a Dulcinée

Maurice Ravel (1875-1937) Poésie de Paul Morand

1. Chanson romanesque (Cançó romàntica)
2. Chanson épique (Cançó èpica)
3. Chanson à boire (Cançó per beure)

Una aventura de Don Quixot (Poema simfònic)

Jesús Guridi (1886-1961)

Barítono, José Antonio López

Director, Pablo Mielgo

Orquestra Simfònica Illes Balears

Crédit editorial

Il postino de L. Bacalov, Edizioni Musicali C.A.M.

Songs of Love and Sorrow de P. Lieberman, G. Schirmer

Don Quichotte a Dulcinée de M. Ravel, Durand

Una aventura de Don Quixot de J. Guridi, Union Musical Ediciones/Wise Music Group

Un Óscar, un Grammy i la novel·la... **J.A. Mendiola**

Concert que sens dubte tan sols es pot definir com a peculiar, per la presència dels dos protagonistes el·líptics, com són Pablo Neruda i Don Miguel de Cervantes, subjectes passius, un més que l'altre, de les diferents peces que interpreten el baríton José Antonio López i l'Orquestra

Simfònica Illes Balears. S'inicia amb el tema central de *El postino* (*El carter*) la pel·lícula de Michael Radford, guanyadora de l'Óscar a la millor banda sonora, que signà Luis Enríquez Bacalov. És d'alguna manera una reivindicació dels valors musicals de les bandes sonores al costat d'altres peces que res tenen a veure amb el món del cinema. Per una altra banda, també allunyades dels títols més comercials, aquells que conformen el gruix dels concerts dedicats específicament a la música del setè art, tot i que, uns i altres, qualitativament poden romandre al mateix prestatge dels grans títols de la música clàssica. *El carter* conta la història de la relació entre Pablo Neruda i qui li portava la correspondència a la petita illa de Procida, situada al Golf de Nàpols. Un indret desconegut o potser no tant, per on hi han passat alguns dels més grans escriptors, com són Greene, Zweig, Rilke, Yourcenar... En qualsevol cas, una història d'amor clandestí, el que va mantenir amb Matilde Urrutia, amb un rerefons musical tan poètic com requereix una història d'aquestes característiques.

Pablo Neruda torna a ser el protagonista de la segona peça del concert, on el baríton agafa el testimoni de l'orquestra per a interpretar, *Songs of Love and Sorrow*, de Peter Lieberman. Una altra història d'amor, la del músic i la seva esposa, la mezzosoprano Lorraine Hunt Lieberman, a qui va dedicar la composició. Ella les va enregistrar poc abans de morir i va ser guardonada, a títol pòstum, amb el Grammy a la millor interpretació vocal clàssica. Cinc sonets intensament augmentats a través de la música. Cinc cançons, on cada una d'elles posa de manifest un estat d'ànim diferent, des de l'enamorament foll i joiós dels principis, que comença amb *Si tus ojos no fueran del color de la Luna*, fins el dolor per la pèrdua, *Amor mío, si yo muero y tu no*. Lieberman explicava al programa de mà del dia de l'estrena que eren com “el reflex d'una cara diferent en el mirall de l'amor”.

De Neruda passam a Cervantes, o més ben dit, al seu immortal personatge, mitjançant la música de Georg Philipp Telemann, alemany, el qual donà una altra vida a tan espanyola figura amb la *Suite Don Quixot*, una música de clara influència francesa. Una peça farcida d'onomatopeies que serveixen per explicar els diferents i més famosos episodis de l'enginyós cavaller, el seu escuder Sancho Panza i la seva estimada Dulcinea. Hi podrem trobar des d'un colorista minué, als sospirs dels violins per explicar els seus amorosos pensaments, la lluita amb els “ventosos gegants” o el galop feixug i fatigós de Rocinante i el ruc de l'ajudant.

Les aventures del Quixot continuen amb la música de Maurice Ravel, amb les tres cançons de Don Quichotte à Dulcinée. La composició estava destinada a ser la música incidental de la pel·lícula de Wilhelm Pabst dedicada al personatge i que havia de cantar el baix rus, Féodor Chaliapin. Ell era qui havia estrenat l'òpera del mateix heroi escrita per Jules Massenet. Ravel va optar per uns poemes de Paul Morand, Chanson romanesque, també coneguda com a Romantique, Chanson épique i Chanson à boire. La música es va inspirar en diferents danses espanyoles. La primera una guajira, la segona un zortzico i la tercera una jota.

Musicalment i estructuralment, als antípodes de Ravel torna aparèixer el cavaller endreçador de malifetes en l'episodi, rere el dels molins, en el qual pensa que dins una carrossa hi ha una princesa raptada i que ell l'ha d'alliberar. L'autor, Jesús Guridi conta l'enfrontament entre Don Quixot i un "gallard biscaí", que, casualment, acabarà amb victòria del primer. Un poema simfònic de clares reminiscències folklòriques, tant basques com castellanes, combinades amb tota una sèrie d'elements poètics i molt descriptius. Una composició sòlida i vigorosa, marca de la casa.

Un Óscar, un Grammy y la novela... **J. A. Mendiola**

Sin duda este concierto solamente puede definirse como peculiar, por la presencia de los dos protagonistas elípticos que son Pablo Neruda y Don Miguel de Cervantes: sujetos pasivos —uno más que el otro— de las varias piezas que interpretarán el barítono José Antonio

López y la Orquesta Sinfónica de las Islas Baleares. Comenzaremos con el tema central de *Il postino* (El cartero), la película de Michael Radford ganadora de un Óscar a la Mejor banda sonora, firmada por Luis Enríquez Bacalov. Esta es, en cierto modo, una reivindicación de los valores musicales de las bandas sonoras, junto a otras piezas que nada tienen que ver con el mundo del cine. Por otra parte, se trata de piezas alejadas de los títulos más comerciales que conforman el grueso de conciertos dedicados específicamente a la música del séptimo arte; aunque, unas y otras, cualitativamente pueden permanecer en un mismo estante de grandes títulos de la música clásica.

El cartero cuenta la historia de la relación entre Pablo Neruda y quien le traía la correspondencia en la pequeña isla de Procida, en el golfo de Nápoles. Un páramo desconocido, o quizá no tanto, por donde han pasado grandes escritores como Greene, Zweig, Rilke o Yourcenar. En cualquier caso, la historia del amor clandestino que mantuvo con Matilde Urrutia, con el trasfondo musical poético que requiere un relato de estas características.

Pablo Neruda protagoniza también la segunda pieza del programa, donde el barítono recoge el testigo de la orquesta para interpretar *Songs of Love and Sorrow*, de Peter Lieberman. Otra historia de amor, la del músico y su esposa: la mezzosoprano Lorraine Hunt Lieberman, a quien dedicó la composición. Ella la grabó poco antes de fallecer, y fue galardonada a título póstumo con el Grammy a la Mejor interpretación vocal clásica. Cinco sonetos intensamente aumentados a través de la música. Cinco canciones, cada una poniendo de manifiesto un estado de ánimo diferente: des del enamoramiento loco y regocijado, con *Si tus ojos no fueran del color de la Luna*; hasta el dolor de la pérdida, con *Amor mío, si yo muero y tú no*. Lieberman explicaba en el programa de mano el día de su estreno que eran como «el reflejo de otra cara del espejo del amor».

De Neruda nos vamos a Cervantes (o, mejor dicho, a su inmortal personaje), mediante la música a de Georg Philipp Telemann. El alemán dio una nueva vida a la tan española figura, con su *Suite Don Quijote*, una música de clara influencia francesa. Una pieza repleta de onomatopeyas que sirven para explicar los variopintos y más famosos episodios del ingenioso hidalgo, su escudero Sancho Panza y su amada Dulcinea.

Encontraremos un colorista minueto, los suspiros de los violines relatando el pensamiento amoroso, la batalla contra los “gigantes ventosos” y el galope, pesado y fatigado, de su Rocinante y del burro de Sancho Panza.

Las aventuras del Quijote continúan después con la música de Maurice Ravel, y sus tres canciones de Don Quichotte à Dulcinée. La composición estaba destinada a ser la música incidental de la película que Wilhelm Pabst dedicó al personaje, e iba a cantarla el bajo ruso Féodor Chaliapin. Era él quien había estrenado la ópera del mismo héroe, escrita por Jules Massenet. Ravel optó por unos poemas de Paul Morand: Chanson romanesque (también conocida como Romantique), Chanson épique y Chanson à boire. La música se inspiró en varias danzas españolas: la primera, una guajira; la segunda, un zortzico; y la tercera, una jota.

Musical y estructuralmente a las antípodas de Ravel, el hidalgo deshacedor de entuertos reaparecerá finalmente en el episodio siguiente a los molinos: en el que piensa que dentro de un carro hay una princesa raptada a quien debe liberar. Su autor, Jesús Guridi, relata el enfrentamiento entre Don Quijote y un “gallardo vizcaíno” que, casualmente, acaba con la victoria del primero. Un poema sinfónico, con claras reminiscencias folclóricas tanto vascas como castellanas, combinadas con toda una serie de elementos poéticos y muy descriptivos. Una composición sólida y vigorosa, marca de la casa.

An Oscar, a Grammy, and a novel... **J. A. Mendiola**

This evening's concert could undoubtedly and solely be defined as peculiar, because of the presence of two elliptical main characters: Pablo Neruda and Don Miguel de Cervantes. Both are passive subjects (one more than the other) of the various

pieces that are going to be interpreted by baritone José Antonio López and the OSIB. We begin with the main theme from *Il postino* (The postman), a film by Michael Radford, recipient of the Academy Award to Best Film Score, by Luis Enríquez Bacalov. It is somehow a vindication of the musical value of soundtracks, together with other pieces with nothing to do with film. Nevertheless, this piece is also far from more commercial titles which usually fill the programmes devoted to music in the Seventh Art; and the ones in this evening's programme all belong to the same shelf of great titles within Classical music.

The postman tells the story of a relationship between Pablo Neruda and the person who delivered his mail on the small island of Procida, in the Gulf of Naples. An unknown place, or maybe not so much, visited by great writers: Greene, Zweig, Rilke or Yourcenar... This is, all in all, the story of his secret love affair with Matilde Urrutia, upon the poetical, musical background required to tell such a story.

Pablo Neruda is also the star of the second piece, where the baritone takes the baton from the orchestra to interpret *Songs of Love and Sorrow*, by Peter Lieberman. Again, a love story: that of the musician and his wife, mezzo-soprano Lorraine Hunt Lieberman, to whom the composition is dedicated. She recorded it right before her passing and was posthumously awarded the Grammy for Best Classical Vocal Interpretation. Five sonnets intensely augmented through the music. Five songs, each emphasising a different mood: from the craziness of falling in love, beginning with *Si tus ojos no fueran del color de la Luna* (If your eyes weren't the colour of the Moon); all the way until the heartbreak of loss, with *Amor mío, si yo muero y tú no* (My Love, if I died and you didn't). Lieberman explained in the première they are «a reflection of different faces in the mirror of Love».

From Neruda we move onto Cervantes (or best, his immortal character), with Georg Philipp Telemann's music. The German composer gave new life to the Spanish figure, in his *Suite Don Quixote*: a score of palpable French influences. A piece filled with onomatopoeia to explain the diverse and most famous chapters in the life of the ingenious gentleman, his loyal squire Sancho Panza and his beloved lady love, Dulcinea.

We are going to listen to a colourist minuet, the sigh of violins evoking his romantic thoughts, the battle against the “ferocious wind giants”, and the heavy, fatigued gallop of his horse Rocinante and Sancho Panza’s donkey.

The adventures of Quixote continue, now with music by Maurice Ravel and the three songs in his *Don Quichotte à Dulcinée*. The composition was destined to be incidental music for Wilhelm Pabst’s film about the character, and was to be sung by Russian bass Féodor Chaliapin. The latter had already premièred Jules Massenet’s opera dedicated to the same hero. Ravel chose some poems by Paul Morand: *Chanson romanesque* (also known as *Romantique*), *Chanson épique* and *Chanson à boire*. His music draws from several Spanish dances; first a *Guajira*, then a *Zortzico*, and finally a *Jota*.

Both musically and structurally opposite Ravel, the hidalgo reappears once more in the episode following the windmills, in which he believes there is a kidnapped princess inside a cart whom he must free. Its author, Jesús Guridi, retells the combat between Don Quixote and the armed Basque, which casually ends with the triumph of the first. A symphonic poem, with clear folk references to both Basque and Castilian traditions, combined with very descriptive poetic elements. A solid, vigorous, landmark composition of the musician.

José Antonio López

Baríton

José Antonio López

Baríton

cat

Els seus recents èxits cantant la Matthäus-Passion en la Musikverein de Viena, la Novena Simfonia a Hofburg (gravada per Alpha Classics) o Ein Deutsches Requiem en el Bozar de Brussel·les i en el Festival Casals de Puerto Rico, acredita el gran moment de José Antonio López. La seva carrera inclou, a més, actuacions en sales com el Prinzregententheater de Munich, Berwaldhallen d'Estocolm, Filharmònica de Varsòvia, Halle aux Grains, o Theater an der Wien, a més de les principals sales espanyoles. En elles ha interpretat un repertori que va de Bach a Brahms, a més de les obres de Mahler i Britten, Simfonia Lírica de Zemlinsky, Requiem de Verdi i Gurrelieder de Schönberg, aquesta última gravada pel segell Deutsche Gramophon.

En aquesta temporada, entre múltiples compromisos, realitzarà el seu debut en el Barbican de Londres junt amb la BBC Symphony dirigida per Josep Pons, tornarà al Musikverein de Viena per interpretar la Johannes-Passion amb la Wiener Akademie i Martin Haselböck i cantarà la Missa en si menor de Bach juntament amb La Cetra i Andrea Marcon en gira per Suïssa i Àustria. La seva creixent activitat operística inclou la interpretació del rol principal de *E/ Público* de Mauricio Sotelo en el Teatre Real dirigit per Pablo Heras-Casado, els recents debuts com Germont en La Traviata (Còrdova, Oviedo, Pamplona i Gijón), Jokanaan (Salomé en el Festival de Mèrida), Amonasro en Aida i Iago en Otello, o el rol principal de Der fliegende Holländer a València. Recentment va debutar en el Teatre Belles Arts de Mèxic. José Antonio López també ha cantat, entre altres, diverses òperes de Händel (Giulio Cessés, Rinaldo, Radamisto o en 2017, Rodelinda, en el Teatre Real en producció de Claus Guth), Figaro, Don Giovanni, Escamillo o Enrico Ashton, a més de múltiples sarsueles. En 2018 debutarà el rol de Ford en Falstaff en el Teatre de la Maestranza de Sevilla.

José Antonio López ha estat dirigit per grans mestres com David Afkham, Gerd Albrecht, Andrey Boreyko, Ivor Bolton, Iván Fischer, Leopold Hager, Martin Haselböck, Pablo Heras-Casado, Christopher Hoogwood, Lorin Maazel, Andrea Marcon, Sir Neville Marriner, Salvador Mas, Juanjo Mena, Gianandrea Nosedà, Víctor Pablo Pérez, Maurizio Pollini, Josep Pons, Christophe Rousset, Masaaki Suzuki, Yaron Traub i Antoni Wit, entre d'altres.

José Antonio López

Barítono

esp

Sus recientes éxitos cantando la Matthäus-Passion en la Musikverein de Viena, Novena Sinfonía en Hofburg (grabada para Alpha Classics) o Ein Deutsches Requiem en el Bozar de Bruselas y en el Festival Casals de Puerto Rico, acredita el gran momento de José Antonio López. Su carrera incluye, además, actuaciones en salas como el Prinzregententheater de Munich, Berwaldhallen de Estocolmo, Filarmónica de Varsovia, Halle aux Grains, o Theater an der Wien, además de en las principales salas españolas. En ellas ha interpretado un repertorio que va de Bach a Brahms, además de las obras de Mahler y Britten, Sinfonía Lírica de Zemlinsky, Requiem de Verdi y Gurrelieder de Schönberg, esta última grabada por el sello Deutsche Gramophon. José Antonio López es muy activo también en la interpretación del repertorio contemporáneo.

En la presente temporada, entre múltiples compromisos, realizará su debut en el Barbican de Londres junto a la BBC Symphony dirigida por Josep Pons, regresará al Musikverein de Viena para interpretar la Johannes-Passion con la Wiener Akademie y Martin Haselböck y cantará la Misa en Si menor de Bach junto a La Cetra y Andrea Marcon en gira por Suiza y Austria. Su creciente actividad operística incluye la interpretación del rol principal de El Público de Mauricio Sotelo en el Teatro Real dirigido por Pablo Heras-Casado, los recientes debuts como Germont en La Traviata (Córdoba, Oviedo, Pamplona y Gijón), Jokanaan (Salomé en el Festival de Mérida), Amonasro en Aida y Iago en Otello, o el rol principal de Der fliegende Holländer en Valencia. Recientemente debutó en el Teatro Bellas Artes de México. José Antonio López también ha cantado, entre otras, diversas óperas de Händel (Giulio Cesare, Rinaldo, Radamisto o en 2017, Rodelinda, en el Teatro Real en producción de Claus Guth), Figaro, Don Giovanni, Escamillo o Enrico Ashton, además de múltiples zarzuelas. En 2018 debutará el rol de Ford en Falstaff en el Teatro de la Maestranza de Sevilla.

José Antonio López ha sido dirigido por grandes maestros como David Afkham, Gerd Albrecht, Andrey Boreyko, Ivor Bolton, Iván Fischer, Leopold Hager, Martin Haselböck, Pablo Heras-Casado, Christopher Hoogwood, Lorin Maazel, Andrea Marcon, Sir Neville Marriner, Salvador Mas, Juanjo Mena, Gianandrea Nosedà, Víctor Pablo Pérez, Maurizio Pollini, Josep Pons, Christophe Rousset, Masaaki Suzuki, Yaron Traub y Antoni Wit, entre otros.

José Antonio López

Baritone

eng

His recent successes singing Bach's Matthäus Passion at Vienna Musikverein, Beethoven's Ninth at Vienna Hofburg, Brahms' Ein Deustches Requiem in Brussels Palais des Beaux-Arts and Festival Casals de Puerto Rico, or with the performance of the main role of El Público, by Mauricio Sotelo at the Teatro Real in Madrid proves the great moment of José Antonio Lopez, who regularly performs in theaters and festivals all over Europe, such as the Musikverein and Konzerthaus in Viena, Prinzregententheater in Munich, Berwaldhallen in Stockholm, Warsaw Philharmonic, Halle aux Grains in Toulouse or the Theater an der Wien, where he offered a recital with Maurizio Pollini. He has also performed in major concert halls and venues in Spain, such as Teatro Real, Auditorio Nacional de Música, Teatro de la Zarzuela and l'Auditori in Barcelona. Throughout his career he has sung an extensive concert repertoire from Bach to Brahms, and includes also Mahler's Lieder eines fahrenden Gesellen, Kindertotenlieder and Symphony of a Thousand, Zemlinsky's Lyrische Symphonie and Schoenberg's Gurrelieder, recorded for Deutsche Grammophon.

In opera José Antonio López is expanding his repertoire, and has recently debuted roles as Germont (Córdoba, Oviedo, Pamplona and Gijón), Amonasro or Iago (Jerez), of Verdi, and Strauss's Jokanaan (Festival de Teatro Clásico de Mérida). He recently made his debut in Mexico Teatro Bellas Artes performing Händel's Radamisto. His operatic performances include also the roles of Figaro (Rossini's Barber of Seville), Escamillo (Carmen by Bizet), Don Giovanni, Papageno, Figaro and Guglielmo (in Mozart's operas), Uncle Salvador (La Vida Breve by de Falla), Der Tod (Der Keiser von Atlantis by Viktor Ulmann), Malatesta (Don Pasquale by Donizetti), Enrico Ashton (Lucia di Lammermoor), Achilla (Giullio Cesare by Handel), Mario (Una voce in off by Xavier Montsalvatge) and Noah (Noye's Fludde by Britten), as well as several zarzuelas. The next season José Antonio will sing Garibaldo in Händel's Rodelinda in Madrid Teatro Real and will make his debut in the Gran Teatre del Liceu of Barcelona.

José Antonio López has performed with great maestros such as Gerd Albrecht, Leopold Hager, Martin Haselböck, Pablo Heras-Casado, Christopher Hoogwood, Lorin Maazel, Sir Neville Marriner, Salvador Mas, Juanjo Mena, Gianandrea Nosedà, Víctor Pablo Pérez, Maurizio Pollini, Josep Pons, Christophe Rousset, Andreas Spering, Masaaki Suzuki, and Antoni Wit, among others.

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo, director d'orquestra de Madrid, és un ciutadà del món amb esperit emprenedor i amb una missió: fer que la música estigui a l'abast de tots. En l'actualitat és director de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) i ha estat contractat per orquestres de tot el món. Estudià al Conservatori Reial de la seva ciutat natal, al Col·legi Reina Sofia i a l'Escola de Música del London Guildhall. A més, creà una xarxa de nombroses amistats musicals entre Berlín i Qatar, Lucerne i Los Angeles, amb músics de renom que ara enriqueixen els programes de concerts de l'OSIB.

Pablo Mielgo ha estat assistent de directors com James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim i Claudio Abbado. Ell dirigeix regularment als grans escenaris d'Europa, com el Wiener Musikverein, als EUA, com el Carnegie Hall de Nova York, a Amèrica Llatina i a l'Orient Mitjà. En estreta col·laboració artística, el madrileny treballa amb orquestres com la Simfònica de Simón Bolívar, the Arena di Verona i la Filharmònica de Qatar, amb artistes com Juan Diego Flórez, les germanes Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin i Radovan Vlatkovic. .

Desde 2005 és director musical i artístic de la Fundació SalutArte, amb l'objectiu de generar un canvi social a través de la música. Pablo Mielgo va promoure diversos esdeveniments musicals amb gran reconeixement internacional, com el Festival Espanya-Veneçuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid em sona", la gira de l'Orquestra Juvenil Iberoamericana per Espanya i els Estats Units, IberOpera i "En viu, connectant el món a través de la música". Col·laborà amb institucions com el Teatre Reial de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema a Veneçuela i la Florida Grand Opera, amb artistes de renom com Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu i Michael Tilson Thomas, entre d'altres.

Pablo Mielgo està especialment dedicat a la promoció de joves talents. Des de 2011, el director artístic de la Filharmònica de Medellín s'esforça per brindar als joves músics accés a l'educació musical, independentment dels ingressos dels pares. A més, el director ha fundat tres orquestres juvenils des de 2003: l'Orquestra Juvenil Presjovem, que reuneix els millors joves músics espanyols, l'Orquestra Juvenil Iberoamericana i l'Orquestra Simfònica Harmonia. En cooperació amb Sir Colin Davis, va fundar la BandArt Orchestra.

Com a director titular de l'OSIB, des de 2014, ha promogut amb èxit el desenvolupament de l'orquestra en diversos aspectes, sobre la base de la seva experiència internacional. Pablo Mielgo ha millorat la qualitat de l'orquestra i els seus programes, ha augmentat les vendes d'entrades i ha desenvolupat la seva xarxa amb actuacions de convidats, programes per a joves i artistes de primer nivell.

Pablo Mielgo

director

esp

Pablo Mielgo, director de orquesta de Madrid, es un ciudadano del mundo con espíritu emprendedor y con una misión: hacer que la música esté al alcance de todos. En la actualidad es director de la Orquesta Sinfónica de las Islas Baleares (OSIB) y ha sido contratado por orquestas de todo el mundo. Estudió en el Conservatorio Real de su ciudad natal, en el Colegio Reina Sofía y en la Escuela de Música del London Guildhall. Además, creó una red de numerosas amistades musicales entre Berlín y Qatar, Lucerne y Los Ángeles, con músicos de renombre que ahora enriquecen los programas de conciertos de la OSIB.

Pablo Mielgo ha sido asistente de directores como James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim y Claudio Abbado. Él dirige regularmente en los grandes escenarios de Europa, como el Wiener Musikverein, en EE. UU, como el Carnegie Hall de Nueva York, en América Latina y en Oriente Medio. Con una estrecha colaboración artística, el madrileño trabaja con orquestas como la Sinfónica de Simón Bolívar, the Arena di Verona y la Filarmónica de Qatar, con artistas como Juan Diego Flórez, las hermanas Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin y Radovan Vlatkovic.

Desde 2005 es director musical y artístico de la Fundación SaludArte, con el objetivo de generar un cambio social a través de la música. Pablo Mielgo lanzó varios acontecimientos musicales de gran reconocimiento internacional, incluyendo el Festival España-Venezuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid me suena", la gira de la Orquesta Juvenil Iberoamericana por España y Estados Unidos, IberOpera y "En vivo, conectando el mundo a través de la música". Colaboró con instituciones como el Teatro Real de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema en Venezuela y la Florida Grand Opera, con artistas de renombre como Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu y Michael Tilson Thomas entre otros.

Pablo Mielgo está especialmente dedicado a la promoción de jóvenes talentos. Desde 2011, el director artístico de la Filarmónica de Medellín se esfuerza para brindar a los jóvenes músicos acceso a la educación musical, independientemente de los ingresos de los padres. Además, el director ha fundado tres orquestas juveniles desde 2003: la Orquesta Juvenil Presjovem, que reúne a los mejores jóvenes músicos españoles, la Orquesta Juvenil Iberoamericana y la Orquesta Sinfónica Armonía. En cooperación con Sir Colin Davis, fundó la BandArt Orchestra.

Como director titular de la OSIB desde 2014, ha promovido con éxito el desarrollo de la orquesta en varios aspectos, sobre la base de su experiencia internacional. Pablo Mielgo ha mejorado la calidad de la orquesta y sus programas, ha aumentado las ventas de entradas y ha desarrollando su red con actuaciones de invitados, programas para jóvenes y artistas de primer nivel.

Pablo Mielgo

conductor

eng

Pablo Mielgo, a conductor from Madrid, is a true world citizen with an entrepreneurial spirit and the mission to make music accessible to everyone: the agile chief of the Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) was immediately engaged by orchestras around the world after his studies at the Royal Conservatory of his hometown, the Reina Sofia School and the London Guildhall School of Music. Moreover, he created a network of numerous musical friendships between Berlin and Qatar, Lucerne and Los Angeles, with renowned musicians, who are now enriching the OSIB concert programs.

Pablo Mielgo has assisted conductors such as James Conlon, Jesus Lopez Cobos, Daniel Barenboim and Claudio Abbado. He regularly conducts on the great stages of Europe such as the Wiener Musikverein, the USA such as Carnegie Hall New York, Latin America and the Middle East. In close artistic collaboration, the Madrilenian works with orchestras such as the Simon Bolívar Symphony, the Arena di Verona and the Qatar Philharmonic as well as with artists such as Juan Diego Florez, the Labeque sisters, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin and Radovan Vlatkovic.

Since 2005 he has been the musical and artistic director of the SaludArte Foundation, which aims to bring about social change through music. Pablo Mielgo launched several musical events with great international acclaim including the Festival España-Venezuela, the International Music Festival of Madrid “Madrid me suena”, the tour of the Ibero-American Youth Orchestra through Spain and the USA, IberOpera as well as “Live, connecting the world through music”. He collaborated with institutions such as the Teatro Real Madrid, the Miami New World Symphony, El Sistema in Venezuela and the Florida Grand Opera, as well as with renowned artists, Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu, and Michael Tilson Thomas among others.

Pablo Mielgo is especially dedicated to the promotion of young talents. Since 2011 the co-artistic director of the Medellín Philharmonic Academy strives to give young musicians access to musical education regardless of parental income. Furthermore, the conductor has founded three youth orchestras since 2003: the Presjovem Youth Orchestra bringing together the best young Spanish musicians, the Iberoamerican Youth Orchestra and the Harmonia Symphony Orchestra. In cooperation with Sir Colin Davis, he founded the BandArt Orchestra.

As chief conductor of the OSIB since 2014, he has promoted the orchestra’s development in several aspects successfully on the basis of his international experience: Pablo Mielgo has improved the quality of the orchestra and its programs, increased ticket sales and developed his network with guest performances, youth programs and first-rate artists.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

cat

L'Orquestra Simfònica Illes Balears va ser creada l'any 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instàncies del Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consell de Mallorca. L'orquestra, com es coneix avui dia, va iniciar la seva primera temporada de concerts el setembre de 1989 amb el seu titular Luís Remartínez i la solista Teresa Berganza. Actualment el director titular és Pablo Mielgo, des de l'any 2014.

L'Orquestra, a part de la seva temporada de concerts en l'Auditori de Palma, en el Teatre Principal de Palma, en el Trui Teatre, en l'Auditori de Manacor i a l'estiu en el Castell de Bellver, participa en les Temporades d'òpera de la Fundació Teatre Principal de Palma i dels Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). També programa audicions escolars i concerts familiars. Un dels objectius de l'orquestra és donar a conèixer obres de compositors de les Illes Balears, com l'estrena de l'òpera L'arxiduc d'Antoni Parera Fons, amb llibret de Carme Riera, membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

L'any 2020, l'OSIB va ser la primera orquestra a tornar als escenaris després del confinament del COVID-19. És important esmentar les actuacions altruistes realitzades pels grups de càmera dels músics de l'orquestra al canal de Youtube sota el títol “Sonam per Tu” durant la pandèmia del COVID-19. Ha ofert nombrosos concerts fora de les illes, entre ells a Sant Sebastià, Santander, València, Oviedo, així mateix a l'Auditori Nacional i en el Teatre Reial a Madrid, en el Palau de la Música a Barcelona. Ha actuat a Perpinyà, Canes, Zúric, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París i a la Sala de Drets Humans de l'ONU a Ginebra. Des de 1989 l'Orquestra ha acompanyat a solistes de rellevància internacional, com Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet i Raphael, entre d'altres.

Premis, distincions:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, el maig de 2011.
- VI Premis Onda Cero Mallorca 2017, categoria de Música.
- Medalla d'Or de les Illes Balears, el 2020, la major distinció de la Comunitat Autònoma.

En aquests moments la Simfònica està construint la seva nova seu, la Caixa de Música, que serà un referent internacional com a espai escènic musical, i el primer edifici públic d'una orquestra a Espanya, amb una forta col·laboració publicoprivada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

esp

La Orquesta Sinfónica Illes Balears fue creada en el año 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instancias del Gobierno Balear, el Ayuntamiento de Palma y el Consejo de Mallorca. La orquesta, como se conoce hoy en día, inició su primera temporada de conciertos en septiembre de 1989 con su titular Luís Remartínez y la solista Teresa Berganza. Actualmente el director titular es Pablo Mielgo, desde el año 2014.

La Orquesta, a parte de su temporada de conciertos en el Auditorium de Palma, en el Teatro Principal de Palma, en el Trui Teatre, en el Auditori de Manacor y en verano en el Castillo de Bellver, participa en las Temporadas de ópera de la Fundación Teatro Principal de Palma y de los Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). También programa audiciones escolares y conciertos familiares. Uno de los objetivos de la orquesta es dar a conocer obras de compositores de las Islas Baleares, como el estreno de la ópera L'arxiduc de Antoni Parera Fons, con libreto de Carme Riera, miembro de la Real Academia Española. En el año 2020, la OSIB fue la primera orquesta en regresar a los escenarios después del confinamiento del COVID-19. Es importante mencionar las actuaciones altruistas realizadas por los grupos de cámara de los músicos de la orquesta en el canal de Youtube bajo el título “Sonam per Tu” durante la pandemia del COVID-19.

Ha ofrecido numerosos conciertos fuera de las islas, entre ellos en San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, así mismo en el Auditorio Nacional y en el Teatro Real en Madrid, en el Palau de la Música en Barcelona. Ha actuado en Perpiñán, Cannes, Zurich, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París y en la Sala de Derechos Humanos de la ONU en Ginebra. Desde 1989 la Orquesta ha acompañado a solistas de relevancia internacional, como Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet y Raphael, entre otros.

Premios, distinciones:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, en mayo de 2011.
- VI Premios Onda Cero Mallorca 2017, categoría de Música.
- Medalla de Oro de las Illes Balears, en 2020, la mayor distinción de la Comunidad Autónoma.

En estos momentos la Sinfónica está construyendo su nueva sede, la Caixa de Música, que será un referente internacional como espacio escénico musical, y el primer edificio público de una orquesta en España, con una fuerte colaboración público-privada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

eng

The Symphony Orchestra of the Balearic Islands (OSIB) was founded in 1988, by means of a public entity known as “Fundació Pública de les Balears per la Música”, at the request of the Balearic Government, Ajuntament de Palma and Consell de Mallorca.

Nevertheless, the OSIB as we know it today performed its première concert season in September 1989, with Principal conductor and Artistic director Luís Remartínez, and soloist Teresa Berganza. Maestro Pablo Mielgo has been the OSIB's Principal Conductor since 2014. Apart from its concert season at Auditorium de Palma, Teatre Principal de Palma, Trui Teatre and Auditori de Manacor and summers at Bellver Castle, the OSIB regularly takes part in the opera seasons with Fundació Teatre Principal de Palma and “Amics de l'Òpera de Maó” (Menorca). Moreover, the OSIB develops a comprehensive educational programme, including school performances and family concerts. One of our main goals is to release the works of Balearic composers. An example of that is the première of Antoni Parera Fons' opera, L'Arxiduc, with libretto by Carme Riera, member of the Real Academia Española.

In 2020, the OSIB was the first orchestra to go back on stage after Covid-19 lockdown. It is worth mentioning that the chamber groups formed by the orchestra's musicians had performed a series of voluntary concerts under the title “Sonam per Tu” (We play for you), through the OSIB's YouTube channel, during the pandemics. The OSIB has performed in concert beyond the Balearic Islands, in places like San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, the Auditorio Nacional and Teatro Real in Madrid and Palau de la Música in Barcelona, among others; as well as in Perpignan, Cannes, Zurich, Musikverein Vienna, Radio Hall France in Paris and at The Human Rights and Alliance of Civilizations Room in Geneva. Since 1989, the OSIB has accompanied renowned international solo acts such as Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet and Raphael, among others. Awards and recognitions:

- “Rotary Mallorca” Prize in Humanities 2010/2011.
- VI “Onda Cero Mallorca” Awards, Music category 2017.
- Gold Medal of the Balearic Islands 2020 (the most important award from the autonomous Government).

Once finished, Caixa de Música will be the first public building for an orchestra in Spain, with a strong collaboration of public and private funding, and will become an international reference for music hall spaces.

Plantilla OSIB

PRIMERS VIOLINS

Smerald Spahiu, concertino
Gina Nicola, concertino associat
Jennifer Peck, solista, ajudant de concertino
Paula Marqués
Gloria Grati
Gabriel Martí
Andrei Melkumov
Maria Luisa Payeras
Christine Schedukat
Marc Nogués
Víctor Ros (interí)
Cristina Sánchez de las Matas (interí)

SEGONS VIOLINS

Barbara Walus, solista
Sebastià Pou, ajudant de solista
Carmen Fullana
Roberto Moragón
Beth Super
Francisco Sard
Manel Barrios
Benjamin Payen (interí)
Joel Doraci*
Raquel Aparisi*

VIOLES

Sonia Krasnova, solista
Marta Hatler, ajudant de solista
Miguel Arola
Filippo Maschio
Lluís Oliver
Elisabeth Romero
Hanga Zsofia Fehér
Clara Mascaró (interí)
Raquel Cobo (interí)

VIOLONCELS

Raquel Rivera, solista (interí)
Jorge Gresa, ajudant de solista (interí)
Felipe Temes
Llorenç Rosal
Leila El Charef (interí)
Lucrecia Garrigues (interí)
Daniel Orgaz*
Pol Alabort*

CONTRABAIXOS

Martin Gregg, solista
Jozef Szafranski, ajudant de solista
Philip Dawson
Wojciech Sobolewski
Marc Colomer*
Pablo Fernández*

FLAUTES

Josep Miralles, solista
Laura Leena Pauni, ajudant de solista

FLAUTA/FLAUTÍ

Enrique Sánchez, ajudant de solista

OBOÈS

Javier Arnal, solista
Jordi Miralles, ajudant de solista

OBOÈ/CORN ANGLÈS

Claudia Sánchez, ajudant de solista (interí)

CLARINETS

Pablo Tirado, solista (interí)
Juan José Pardo, ajudant de solista

CLARINET/CLARINET BAIX

Sílvia Insa, ajudant de solista

FAGOTS

José Vicente Tatay, solista
Gerard Beltran, ajudant de solista

FAGOT/CONTRAFAGOT

Joana Rullan, ajudant de solista
Patricia Pazos, ajudant de solista (interí)

TROMPES

Nigel Carter, solista
José Fortea, solista
Miriam Merino, ajudant de solista
Joan Barceló, ajudant de solista
César Guillem, ajudant de solista

TROMPETES

Michel Herment, solista
Cyril Pouillet, ajudant de solista
Samuel García, ajudant de solista

TROMBONS

Jean Christophe Brunet, solista
Vicente M. Cascales, ajudant de solista
Miquel Sáez, ajudant de solista

TUBA

Tobies Isern, solista

TIMPANI

Sabela Castro, solista (interí)

PERCUSSIÓ

Susana Pacheco, ajudant de solista
Juan C. Murgui, ajudant de solista

ARPA

Cristina Badía, solista

COL.LABORADORS

Borja Ruano, viola
María Segura, viola
Erika García, requinto
Pau Bufor, percussió
Jaume Tomas, clave

BORSA DE TREBALL SOIB*

GERÈNCIA

Cristina Martínez

EQUIP ARTÍSTIC

Pablo Mielgo Carrizo, director titular

EQUIP TÈCNIC

Margalida Gomila, cap d'administració
Katalin Szentirmai, arxiu i documentació musical
Maria del Mar Furió, serveis artístics
Juan Ramon Garcia, faristoler
Karola Pérez, faristoler*
Aina Gayart, auxiliar
Francisca Pallicer, auxiliar
Gustavo Riutort, serveis generals

Patronat de la fundació OSIB

PRESIDENT

Jaume Bauzà, conseller de Turisme, Cultura i Esports

VICEPRESIDENTA

Ricarda Margarita Vicens, directora general de Cultura

VOCALS NATS

Bartomeu Alcover, director general de Pressuposts
María Isabel Sáez, secretària general de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports
Antoni Mesquida, director general de Funció Pública

VOCALS ELECTES

Pedro Vidal, secretari autonòmic de Cultura i Esports
Bartomeu Riera, director adjunt IEB
Catalina Barceló, directora general d'Economia i Estadística

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Fundació Orquestra Simfònica

Fundació Turística i Cultural de les Illes Balears

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Agència d'Estratègia Turística

